

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 736

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 31 octombrie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
189.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice	2	președinte al Senatului a domnului senator Vasile Blaga, precum și a Hotărârii Senatului nr. 25/2012 pentru alegerea președintelui Senatului	5–9
657.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice	2	★	
	★		Opinie separată	10–11
193.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale	3	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
661.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale	3	1.041. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.132/2011 privind modificarea anexei nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și transmiterea unor imobile proprietate publică a statului din administrarea Ministerului Justiției — Administrația Națională a Penitenciarelor — Penitenciarul Slobozia în administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului	12
	★		1.046. — Hotărâre privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	13
194.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2012 privind acordarea unui împrumut Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. în scopul achitării obligațiilor de plată datorate furnizorilor de energie electrică	4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
662.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2012 privind acordarea unui împrumut Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. în scopul achitării obligațiilor de plată datorate furnizorilor de energie electrică	4	1.422. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, privind aprobarea efectuării unei tranzacții pe piețele externe de capital în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat, pe termen mediu, „Medium Term Notes” printr-o emisiune de obligațiuni denominată în euro, în sumă de minimum 500 milioane euro și maximum 1,5 miliarde euro, cu o scadență de minimum 7 ani, și desemnarea administratorilor tranzacției	14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 805 din 27 septembrie 2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (3) și (4) din Regulamentul Senatului, a Hotărârii Senatului nr. 24/2012 privind revocarea din funcția de		2.722. — Ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale pentru stabilirea valorii nominale indexate a unui tichet de masă pentru semestrul II al anului 2012	15	
		2.723. — Ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale privind stabilirea valorii sumei lunare indexate care se acordă sub formă de tichete de creșă pentru semestrul II al anului 2012	15	

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 13/2012 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor
cu caracter personal și protecția vieții private
în sectorul comunicațiilor electronice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13 din 24 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 26 aprilie 2012.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**GEORGE-CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU**

București, 30 octombrie 2012.
Nr. 189.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2012
pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004
privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția
vieții private în sectorul comunicațiilor electronice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 26 octombrie 2012.
Nr. 657.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 2/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990
privind societățile comerciale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2 din 28 februarie 2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 2 martie 2012.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI

DEPUTAȚILOR

VALERIU ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

GEORGE-CRIN LAURENȚIU**ANTONESCU**

București, 30 octombrie 2012.

Nr. 193.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2012
pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990
privind societățile comerciale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 26 octombrie 2012.

Nr. 661.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2012 privind acordarea unui împrumut Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. în scopul achitării obligațiilor de plată datorate furnizorilor de energie electrică

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25 din 6 iunie 2012 privind acordarea unui împrumut Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. în scopul achitării obligațiilor de plată datorate furnizorilor de energie electrică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 8 iunie 2012.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**GEORGE-CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU**

București, 30 octombrie 2012.
Nr. 194.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2012 privind acordarea unui împrumut Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. în scopul achitării obligațiilor de plată datorate furnizorilor de energie electrică

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2012 privind acordarea unui împrumut Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. în scopul achitării obligațiilor de plată datorate furnizorilor de energie electrică și se dispune publicare acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 26 octombrie 2012.
Nr. 662.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 805**

din 27 septembrie 2012

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (3) și (4) din Regulamentul Senatului, a Hotărârii Senatului nr. 24/2012 privind revocarea din funcția de președinte al Senatului a domnului senator Vasile Blaga, precum și a Hotărârii Senatului nr. 25/2012 pentru alegerea președintelui Senatului

I. **Cu Adresa nr. XLIX 279 din 13 septembrie 2012**, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 5.577 din 13 septembrie 2012, un număr de 28 de senatori aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrat-Liberal din Senatul României a trimis sesizarea referitoare la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 30 alin. (3) și (4) din Regulamentul Senatului, a Hotărârii Senatului nr. 24/2012 privind revocarea din funcția de președinte al Senatului a domnului senator Vasile Blaga, precum și a Hotărârii Senatului nr. 25/2012 pentru alegerea președintelui Senatului.

Sesizarea formează obiectul Dosarului nr. 1.337C/2012 al Curții Constituționale și este însoțită de tabelul cu cei 28 de senatori semnatori, aceștia fiind următorii: Toader Mocanu, Gheorghe Birlea, Gheorghe David, Cristian Rădulescu, Alexandru Pereș, Florin Mircea Andrei, Dumitru Florian Staicu, Augustin Daniel Humelnicu, Alexandru Mocanu, Sorin Fodoreanu, Orest Onofrei, Ion Bara, Marian Iulian Rasaliu, Viorel Constantinescu, Gabriel Berca, Ioan Sbârciu, Ion Rușeș, Tudor Panțuru, Mihail Hărdău, Ion Arton, Radu Alexandru Feldman, Dorel Jurcan, Radu Mircea Berceanu, Vasile Pintilie, Anca-Daniela Boagiu, Traian Constantin Igaș, Mihai Stănișoară și Viorel-Riceard Badea.

II. **Obiectul sesizării** îl constituie, pe de o parte, dispozițiile art. 30 alin. (3) și (4) din Regulamentul Senatului (*Regulament*), aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 25 octombrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd următoarele:

„(3) *Propunerea de revocare prevăzută la alin. (1) sau (2) se face în scris, sub semnătura inițiatorilor, o singură dată într-o sesiune.*

(4) *Propunerea de revocare se depune la Biroul permanent, care analizează, în prima sa ședință, îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) sau (2) și decide, prin vot, introducerea acesteia în proiectul de ordine de zi a următoarei ședințe de plen.*”

De asemenea, obiect al sesizării îl constituie și Hotărârea Senatului nr. 24/2012 privind revocarea din funcția de președinte al Senatului a domnului senator Vasile Blaga, precum și Hotărârea Senatului nr. 25/2012 pentru alegerea președintelui Senatului, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 4 iulie 2012.

III. **În motivarea sesizării**, autorii acesteia susțin următoarele argumente:

1. **Dispozițiile art. 30 alin. (3) și (4) din Regulamentul Senatului** contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5), art. 64 alin. (2) și (5) și ale art. 147 din Constituție.

Se face referire, în acest sens, la Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, prin care Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (2) din Regulamentul Senatului:

Deși ulterior publicării Deciziei nr. 601 din 2005 în Monitorul Oficial al României au devenit incidente dispozițiile art. 147 alin. (1) din Constituție, Senatul României nu a pus de acord dispozițiile din Regulament cu decizia Curții Constituționale. Prin urmare, autorii sesizării apreciază că dispozițiile art. 30 alin. (3) și (4) sunt neconstituționale pentru că fac trimitere la condiții declarate anterior neconstituționale și permit, implicit, ignorarea efectelor deciziei Curții.

Regulamentul Senatului nu poate contraveni normelor și principiilor constituționale și nici limitelor de reglementare stabilite prin Legea fundamentală sau prin decizii ale Curții Constituționale. Aprecierea constituționalității normei juridice în cauză nu poate fi privită exclusiv din perspectiva autonomiei parlamentare, deoarece prin Regulament nu pot fi instituite reguli ce vin în conflict cu spiritul și litera Constituției, considerentele Deciziei nr. 601 din 2005 fiind general obligatorii.

Potrivit dispozițiilor art. 64 alin. (2) și (5) din Constituție, pentru revocarea președintelui Senatului, care este și membru de drept al Biroului permanent al Senatului, având deci un statut juridic distinct de statutul celorlalți membri ai Biroului permanent, trebuie să se respecte criteriul configurației politice a Senatului. Spre deosebire de ceilalți membri ai Biroului permanent, care sunt aleși la începutul fiecărei sesiuni, președintele Senatului este ales la începutul legislaturii, pe durata mandatului acestei Camere. Decizia nr. 601 din 2005 conține, în acest sens, considerente obligatorii referitoare la instabilitatea instituțională perpetuă ce s-ar crea în ipoteza realizării, într-o legislatură, a unei majorități suficiente de voturi pentru adoptarea revocării președintelui Senatului, reținând că „votul acordat președintelui unei Camere este un vot politic care nu poate fi anulat decât în cazul în care grupul care l-a propus cere revocarea politică a acestuia sau, în cazul unei revocări ca sancțiune, când acest grup sau o altă componentă a Camerei solicită înlocuirea din funcție a președintelui pentru săvârșirea unor fapte care atrag răspunderea sa juridică. Această înlocuire se poate face numai cu o persoană din același grup parlamentar, care nu-și poate pierde dreptul la funcția de președinte, dobândit în virtutea rezultatelor obținute în alegeri, respectându-se principiul configurației politice”. Cu același prilej, Curtea a reiterat considerentele reținute în Decizia nr. 46 din 17 mai 1994 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 27 mai 1994): „Posibilitatea oricărui grup parlamentar de a face această cerere (pentru revocarea unui membru al Biroului permanent), și nu doar a celui al cărui reprezentant este membrul, este contrară art. 61 alin. (5) [devenit art. 64 alin. (5)] din Constituție, conform căruia Biroul permanent se alcătuiește potrivit configurației politice a Senatului, întrucât revocarea reprezintă o modalitate simetrică cu desemnarea membrului pentru a fi ales în Biroul permanent. Deci, atât desemnarea, cât și revocarea sunt supuse imperativelor art. 61 alin. (5) din Constituție.”

În finalul sesizării, autorii acesteia consideră că „atât alin. (1) și (2), cât și alin. (3) și (4) ale art. 30 din Regulamentul Senatului sunt neconstituționale”.

2. Hotărârea Senatului nr. 24/2012 privind revocarea din funcția de președinte al Senatului a domnului senator Vasile Blaga contravine, în opinia autorilor sesizării, prevederilor art. 1 alin. (3) și (5), coroborate cu cele ale art. 64 alin. (2) și (5) din Constituție, fiind adoptată cu încălcarea normelor constituționale referitoare la interdicția revocării președintelui Senatului, impediment de natură constituțională înscris atât în Legea fundamentală, cât și în jurisprudența constituțională.

Sunt indicate viciile pe care hotărârea contestată le prezintă: lipsa temeiului de drept din Regulamentul Senatului care justifică revocarea — tocmai pentru a se evita referirea expresă la dispoziții declarate neconstituționale, inexistența vreunei referiri cu privire la încetarea calității de membru al Biroului permanent și, mai ales, lipsa motivării esențiale în analiza constituționalității, respectiv indicarea persoanei la a cărei solicitare se realizează revocarea.

Autorii sesizării mai menționează că soluția inadmisibilității acesteia, pe motivul examinării anterioare a Hotărârii Senatului nr. 24/2012 sub aspectul constituționalității sale, nu reprezintă un fine de neprimire în fața Curții Constituționale, având în vedere că prezenta sesizare are o cauză juridică diferită.

3. Hotărârea Senatului nr. 25/2012 pentru alegerea președintelui Senatului încalcă, în opinia autorilor sesizării, prevederile art. 1 alin. (3) și (5), coroborate cu cele ale art. 64 din Constituție, așa cum aceste norme au fost interpretate în jurisprudența Curții Constituționale la care deja s-a făcut referire.

Anterior adoptării hotărârii contestate, funcția de președinte al Senatului fusese deținută de un alt grup parlamentar — Partidul Democrat-Liberal. Or, persoana numită în această funcție prin Hotărârea Senatului nr. 25/2012 nu aparține grupului parlamentar căruia i-a revenit anterior funcția de președinte al Senatului, ci aparține unui nou grup parlamentar, constituit pe parcursul legislaturii și inexistent la data stabilirii configurației politice a Parlamentului, a compoziției politice a Senatului, rezultată din alegeri. Fără verificarea prealabilă a procedurii de desemnare a candidatului la această funcție și fără a fi îndeplinite cerințele legale pentru ocuparea celei de-a doua demnități în stat, s-a ajuns în situația în care Senatul a aplicat o sancțiune colectivă grupului parlamentar și nu persoanei care a deținut funcția de președinte, ceea ce vine în totală contradicție cu normele statului de drept. Autorii sesizării apreciază că viciul de neconstituționalitate referitor la revocarea președintelui Senatului se răsfrânge în acest caz și asupra hotărârii de numire a noului președinte, Grupul parlamentar PNL (USL) neavând dreptul nici să propună revocarea și nici numirea.

Autorii sesizării mai susțin că prin hotărârile contestate conducerea Senatului a fost înlocuită în mod abuziv, în condițiile în care, în forma actuală, Regulamentul Senatului nu conține prevederi care să reglementeze condițiile în care operează revocarea, precum și cu depășirea cadrului constituțional și regulamentar, fără verificarea și respectarea condițiilor specifice procedurii de declanșare a revocării din funcție a președintelui Senatului. Această conduită parlamentară a produs consecințe semnificative pentru statul român, punând sub semnul întrebării valorile și principiile statului de drept, astfel că, îndeplinind condiția „afectării valorilor și principiilor constituționale”, pot fi supuse controlului de constituționalitate exercitat în temeiul art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. În caz contrar, ar însemna să se permită unei puteri în stat să adopte acte în vădită contradicție cu Legea fundamentală, la adăpostul protecției pe care o asigură excepția inadmisibilității, atât în contenciosul constituțional, cât și în contenciosul administrativ. A nega dreptul

de acces la un tribunal independent, care să verifice legalitatea unui demers juridic fundamentat pe dispoziții neconstituționale, vine în contradicție cu valorile europene pe care se presupune că România și le-a însușit prin ratificarea tratatelor internaționale.

Menținerea în ordinea juridică a hotărârilor contestate conduce, în opinia autorilor sesizării, la încălcarea principiului înscris în art. 16 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Nimeni nu este mai presus de lege*”.

În ceea ce privește condiția admisibilității cererii sub aspectul analizei constituționalității celor două hotărâri, autorii sesizării apreciază că acestea se circumscriu ariei de competență stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 307 din 2012 și nr. 727 din 2012, deoarece prin adoptarea acestora s-a adus atingere principiului supremației Constituției, principiului legalității, principiului suveranității poporului și reprezentativității, precum și celui al egalității între cetățeni. Ca atare, sunt îndeplinite cerințele prevăzute la art. 147 lit. l) din Constituție, raportat la art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

În final, solicită admiterea sesizării, fiind necesar a se ține cont și de competența exclusivă a Curții de a asigura supremația Constituției, și, în concret, de a „îndrepta lucrurile și a pune în legalitate acțiunea parlamentară”.

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea sesizărilor de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (3) și (5), referitoare la valorile supreme ale statului român, respectiv la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 64 alin. (2) și (5), referitoare la aspecte de organizare internă a Camerelor Parlamentului și ale art. 147 privind deciziile Curții Constituționale.

IV. În conformitate cu dispozițiile art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea de neconstituționalitate a fost transmisă președintelui Senatului pentru a comunica punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului.

Președintele Senatului nu a transmis Curții Constituționale punctul de vedere al Biroului permanent al Senatului.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, art. 30 alin. (3) și (4) din Regulamentul Senatului, Hotărârile Senatului nr. 24/2012 și nr. 25/2012, prin raportare la prevederile Constituției și dispozițiile Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

I. Înainte de a proceda la analiza propriu-zisă a criticilor de neconstituționalitate, Curtea urmează a examina dacă sesizarea instanței constituționale a fost realizată cu îndeplinirea condițiilor procedurale prevăzute de Legea nr. 47/1992.

Astfel, sub aspectul legalității sesizării, Curtea reține că, deși sesizarea de neconstituționalitate a fost depusă direct la Curtea Constituțională, contrar art. 27 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*În cazul în care sesizarea se face de parlamentari, ea se trimite Curții Constituționale de către secretarul general al Camerei din care aceștia fac parte, în ziua depunerii*”, aceasta nu este o cauză de inadmisibilitate, ci una de neregularitate (a se vedea, *ad similibet*, Decizia nr. 305 din 12 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 20 martie 2008, Decizia nr. 729 din 9 iulie 2012, Decizia nr. 732 din 10 iulie 2012, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 12 iulie 2012, Decizia nr. 735 din 24 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2012, și Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012*), încă nepublicată.

În consecință, Curtea a fost legal învestită cu prezenta sesizare de neconstituționalitate.

De asemenea, Curtea urmează să constate că sesizarea formulată îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. c) și lit. l) din Constituție, coroborat cu art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, întrucât aceasta, astfel cum rezultă din lista anexată sesizării de neconstituționalitate, a fost semnată de un număr de 28 de senatori.

Așa fiind, Curtea constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. c) și l) din Constituție, precum și celor ale art. 1, 10, 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor art. 30 alin. (3) și (4) din Regulamentul Senatului, precum și asupra constituționalității Hotărârii Senatului nr. 24/2012 privind revocarea din funcția de președinte al Senatului a domnului senator Vasile Blaga, precum și a Hotărârii Senatului nr. 25/2012 pentru alegerea președintelui Senatului.

II. Analizând prezenta sesizare de neconstituționalitate, Curtea va proceda la examinarea ei punctual, în funcție de atribuțiile distincte din sfera sa de competență, vizate de autorii sesizării, respectiv controlul constituționalității regulamentelor Parlamentului, exercitat în temeiul art. 146 lit. c) din Constituție și al art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, și controlul constituționalității hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, exercitat în temeiul art. 146 lit. l) din Constituție și al art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

II. 1. **Cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 30 alin. (3) și (4) din Regulamentul Senatului**, Curtea Constituțională constată următoarele:

Dispozițiile art. 30 alin. (3) și (4) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 25 octombrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, prevăd următoarele:

„(3) *Propunerea de revocare prevăzută la alin. (1) sau (2) se face în scris, sub semnătura inițiatorilor, o singură dată într-o sesiune.*

(4) *Propunerea de revocare se depune la Biroul permanent, care analizează, în prima sa ședință, îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) sau (2) și decide, prin vot, introducerea acesteia în proiectul de ordine de zi a următoarei ședințe de plen.*”

Alineatele (1) și (2) ale art. 30 — constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005, la care textele supuse controlului de constituționalitate fac trimitere, aveau următoarea redactare:

„(1) *Revocarea din funcție a președintelui Senatului poate fi propusă la cererea a minimum o treime din numărul total al senatorilor, în cel puțin una dintre următoarele împrejurări:*

a) *încalcă prevederile Constituției;*

b) *încalcă grav sau în mod repetat prevederile Regulamentului Senatului ori ale Regulamentului ședințelor comune.*

(2) *Revocarea din funcția de președinte al Senatului poate fi propusă și de jumătate plus unu din numărul total al senatorilor.*”

În opinia autorilor sesizării de neconstituționalitate, prevederile art. 30 alin. (3) și (4) din Regulamentul Senatului

contravin dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 64 alin. (2) și (5) și ale art. 147 din Constituție, fiind invocată, în acest sens, Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005, prin care Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (2) din Regulamentul Senatului.

Întrucât Senatul nu a pus de acord dispozițiile din Regulament cu decizia Curții Constituționale și, deci, nu s-a conformat normelor cuprinse la art. 147 alin. (1) din Constituție, referitoare la încetarea efectelor juridice ale dispozițiilor din regulamente constatate ca fiind neconstituționale, în termen de 45 de zile de la publicarea deciziei Curții în Monitorul Oficial al României, autorii sesizării apreciază, în esență, că dispozițiile art. 30 alin. (3) și (4) sunt neconstituționale pentru că fac trimitere la condiții declarate anterior neconstituționale și permit, implicit, ignorarea efectelor deciziei Curții.

În finalul sesizării, autorii acesteia consideră că „atât alin. (1) și (2), cât și alin. (3) și (4) ale art. 30 din Regulamentul Senatului sunt neconstituționale”.

Față de susținerile de neconstituționalitate formulate, Curtea Constituțională reține următoarele:

Prin Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, prevederile art. 30 alin. (1) și (2) din Regulamentul Senatului au fost constatate ca fiind neconstituționale, cu următoarea motivare:

„1. Art. 30 alin. (1) din Regulamentul Senatului contravine art. 24 și art. 64 alin. (5) din Constituția României, întrucât încalcă dreptul la apărare și instituie posibilitatea ca în locul președintelui Senatului, ales la propunerea unui grup parlamentar și revocat cu titlu de sancțiune juridică, să fie ales un nou președinte al Senatului din alt grup parlamentar decât cel care l-a propus, prin încălcarea principiului configurației politice;

2. Art. 30 alin. (2) din Regulamentul Senatului contravine art. 64 alin. (5) din Constituția României deoarece, cu ignorarea principiului configurației politice, instituie revocarea președintelui Senatului prin retragerea sprijinului politic, la cererea altui sau altor grupuri parlamentare decât grupul parlamentar care a propus alegerea lui.”

Potrivit art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată, „(1) *Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.*”

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 601 din 14 noiembrie 2005, prevederile art. 30 alin. (1) și (2) au fost suspendate pentru o perioadă de 45 de zile; termenul s-a împlinit la 1 ianuarie 2006, după care au operat prevederile art. 147 alin. (1) din Constituție referitoare la încetarea efectelor juridice ale dispozițiilor regulamentare constatate ca fiind neconstituționale, în condițiile în care în intervalul de 45 de zile de la publicarea Deciziei nr. 601 din 14 noiembrie 2005 a Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Parlamentul — în speță, Senatul — nu a pus de acord prevederile art. 30 alin. (1) și (2), declarate neconstituționale, cu prevederile Constituției.

Curtea observă că, după pronunțarea Deciziei nr. 601 din 14 noiembrie 2005, Regulamentul Senatului a fost modificat de șase ori (Hotărârea Senatului nr. 7/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 7 mai 2009; Hotărârea

*) Decizia Curții Constituționale nr. 783/2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012.

Senatului nr. 12/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 25 iunie 2009; Hotărârea Senatului nr. 18/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 3 martie 2011; Hotărârea Senatului nr. 22/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 23 martie 2011; Hotărârea Senatului nr. 25/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 7 aprilie 2011; Hotărârea Senatului nr. 29/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 5 mai 2011), fără ca dispozițiile art. 30 alin. (1) și (2) să fie puse de acord cu prevederile art. 24 și art. 64 alin. (5) din Constituția României.

Art. 147 din Constituția României, intitulat „*Deciziile Curții Constituționale*”, reglementează efectele deciziilor instanței constituționale prin care dispoziții din legi și ordonanțe în vigoare, precum și cele din regulamente sunt constatate ca fiind neconstituționale, astfel: pe durata unui termen de 45 de zile de la publicarea deciziei, acele dispoziții sunt suspendate de drept; dacă, în acest interval, Parlamentul, sau, după caz, Guvernul nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției, respectivele norme juridice își încetează efectele juridice.

Reglementând efectele juridice ale deciziilor Curții Constituționale, textul fundamental consacră obligația autorității legiuitoare sau a Guvernului, după caz, de a interveni pe cale legislativă pentru a corecta prevederile neconstituționale, în sensul de a le pune de acord cu normele Constituției. Se dă astfel eficiență dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală, potrivit cărora deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii.

Curtea constată că dispozițiile art. 64 alin. (1) teza întâi din Constituție consacră principiul autonomiei regulamentare a fiecărei Camere, stipulând că „*Organizarea și funcționarea fiecărei Camere se stabilesc prin regulament propriu*”. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, „*Fiecare Cameră își alege un birou permanent. Președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului se aleg pe durata mandatului Camerelor. Ceilalți membri ai birourilor permanente sunt aleși la începutul fiecărei sesiuni. Membrii birourilor permanente pot fi revocați înainte de expirarea mandatului.*”

Curtea observă că textele constituționale menționate nu stabilesc în mod concret motivele, condițiile și nici procedurile după care președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului pot fi revocați. În atare situație, legiuitorul constituțional a lăsat la aprecierea fiecărei Camere de a stabili, în regulamentele proprii, motivele, condițiile și procedura de revocare a președinților Camerelor.

Dispozițiile art. 30 din Regulamentul Senatului, în temeiul prevederilor constituționale de mai sus, reglementau condițiile în care se putea propune revocarea președintelui Senatului și împrejurările ce o justificau [alin. (1) și (2)], precum și regulile de procedură referitoare la întocmirea și depunerea propunerii de revocare [alin. (3) și (4)]. Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 30 alin. (3) și (4), criticate, sunt reguli de procedură care se găsesc într-o strânsă legătură cu cele ale art. 30 alin. (1) și (2). Aceste din urmă prevederi au fost, însă, constatate neconstituționale și, ca urmare, termenul de suspendare a efectelor normelor respective s-a împlinit la data de 1 ianuarie 2006, după care au operat prevederile art. 147 alin. (1) din Constituție. În atare situație, norma de trimitere a art. 30 alin. (3) și (4) a rămas fără obiect, deoarece norma de referință nu mai aparține fondului activ al legislației, ca efect al deciziei Curții.

Pe de altă parte, Curtea constată că este inadmisibilă solicitarea expresă a autorilor sesizării de a declara și

neconstituționalitatea dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (2) din Regulamentul Senatului, având în vedere atât Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005 a Curții Constituționale, precum și normele imperative ale art. 147 din Legea fundamentală. Ar fi contrar rațiunii efectelor specifice pe care le au deciziile de admitere ale Curții Constituționale în temeiul art. 147 din Legea fundamentală, și anume ca aceeași normă juridică să fie declarată neconstituțională în mod repetat. Acesta este, de altfel, sensul dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, care exclud *de plano* de la controlul *a posteriori* de constituționalitate „prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, soluția pronunțată fiind, în acest caz, de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate. Pentru identitate de rațiune, aceeași soluție se impune și în cazul examinării unor norme din regulamentele parlamentare.

Pentru considerentele expuse, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, sesizarea referitoare la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 30 alin. (3) și (4) din Regulamentul Senatului.

II. 2. Referitor la neconstituționalitatea Hotărârii Senatului nr. 24/2012 privind revocarea din funcția de președinte al Senatului a domnului senator Vasile Blaga, precum și a Hotărârii Senatului nr. 25/2012 pentru alegerea președintelui Senatului, Curtea reține următoarele:

În virtutea competențelor stabilite de Legea fundamentală în scopul îndeplinirii rolului de garant al supremației Constituției, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 738 din 19 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 8 octombrie 2012, că este singura în măsură ca, pe cale jurisprudențială, să stabilească cadrul în care își exercită atribuția de control al constituționalității hotărârilor Parlamentului, așa cum de altfel a procedat până în prezent, urmând a examina obiectul sesizărilor cu care este investită și a le soluționa în consecință prin raportare la valorile și principiile constituționale afectate.

În lumina acestor considerente, Curtea va examina criticile autorilor sesizării privind neconstituționalitatea Hotărârii Senatului nr. 24/2012 și a Hotărârii Senatului nr. 25/2012, astfel cum acestea au fost formulate.

Viciul de neconstituționalitate invocat de autorii sesizării rezidă, în principal, în ignorarea Deciziei nr. 601 din 14 noiembrie 2005 a Curții Constituționale, considerându-se că cele două hotărâri ale Senatului, de revocare a președintelui Senatului, respectiv de alegere a noului președinte au fost adoptate abuziv, fără a fi respectate condițiile și procedura specifice instituției revocării, cu evidenta consecință a încălcării prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), referitoare la valorile supreme ale statului român, respectiv la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 64 referitoare la organizarea internă a Camerelor Parlamentului și ale art. 147 privind deciziile Curții Constituționale.

Așa cum s-a menționat la pct. II.1 din prezenta decizie, art. 64 din Constituție nu cuprinde reglementări de detaliu referitoare la revocarea președinților celor două Camere, voința legiuitorului constituant fiind, prin urmare, aceea ca asemenea aspecte să fie prevăzute în regulamentele proprii ale fiecărei Camere. În acest sens, Regulamentul Senatului cuprindea, la art. 30, regulile referitoare la motivele, condițiile și procedura revocării președintelui; prin Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, alin. (1) și (2) ale art. 30 au fost declarate neconstituționale, iar Senatul nu a pus de acord, nici în termenul de suspendare de 45 de zile, și nici până în prezent, aceste dispoziții cu prevederile Constituției. Ca atare, efectul juridic al acestor norme a încetat.

Totodată, prevederile alin. (3) și (4) ale aceluiași articol, conținând norme de trimitere și fără a avea un înțeles juridic propriu, de sine stătător, au rămas fără obiect și au devenit, prin urmare, inaplicabile, datorită încetării efectelor juridice ale normei de referință.

Curtea constată, față de această situație, că, în prezent, Regulamentul Senatului nu cuprinde niciun text în vigoare care să reglementeze instituția revocării președintelui Senatului sub aspectul condițiilor, motivelor și procedurii specifice, ceea ce reprezintă, desigur, o stare atipică unui stat de drept și unei democrații constituționale.

Lipsa reglementării datorată neîndeplinirii obligației Senatului de a pune de acord textele constatate neconstituționale cu dispozițiile Constituției nu constituie un impediment pentru ca o anumită instituție juridică — cum este cea a revocării președintelui Senatului — să fie operantă. Sistemul legislativ este astfel conceput încât, aplicând principiul ierarhiei actelor normative și parcurgând drumul de la norma specială la cea generală, să identifice norma juridică aplicabilă unei situații ce, aparent, nu își găsește reglementare juridică.

Cu privire la natura juridică a regulamentelor parlamentare și locul pe care acestea îl ocupă în ierarhia actelor normative, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, că „regulamentele Parlamentului sunt acte normative cu aplicare limitată, subordonate Constituției și legilor, obligatorii fiecare numai pentru sfera de activitate a Camerei care le-a adoptat”. Prin urmare, dacă la acest nivel legislativ, instituția revocării nu își găsește reglementare, urmează ca soluția juridică să fie căutată la nivelul superior, și anume în cuprinsul Constituției.

Sub aspectul examinat, Curtea constată că dispozițiile art. 64, referitoare la organizarea internă a Camerelor, cuprind, la alin. (2), norme privind alegerea președintelui Camerei Deputaților și al Senatului și norme referitoare la revocarea membrilor birourilor permanente, în componența cărora sunt incluși și președinții celor două Camere. Devine incident, în atare situație, principiul deciziei majoritare, care rezultă din

Pentru considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. c) și l) din Constituție și ale art. 1, 3, 10 și 27 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (3) și (4) din Regulamentul Senatului.

II. Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Senatului nr. 24/2012 privind revocarea din funcția de președinte al Senatului a domnului senator Vasile Blaga, precum și a Hotărârii Senatului nr. 25/2012 pentru alegerea președintelui Senatului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la datele de 26 și 27 septembrie 2012 și la acestea au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

OPINIE SEPARATĂ

Nu putem împărtăși punctul de vedere majoritar în baza căruia a fost respinsă, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate referitoare la Hotărârea Senatului nr. 24 din 3 iulie 2012 privind revocarea din funcția de președinte al Senatului a domnului senator Vasile Blaga, pentru motivele pe care le vom dezvolta mai jos.

1. Înainte de a ne exprima și argumenta punctul de vedere, vom face o succintă prezentare a evoluției jurisprudenței Curții Constituționale în materia controlului de constituționalitate a hotărârilor Parlamentului, necesară situării corecte în context a problematicii analizate.

Astfel, Curtea Constituțională a fost sesizată pentru prima dată după dobândirea noii atribuții (conferită prin Legea nr. 177/2010¹, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. l) din Constituție) în anul 2011, prilej cu care a reținut — prin deciziile nr. 53 și 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011 — că „pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului... care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional”.

Prin Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, Curtea a reținut că textul art. 27 din Legea nr. 47/1992 (astfel cum a fost completat prin Legea nr. 177/2010) nu instituie vreo diferențiere între hotărârile Parlamentului (ale fiecărei Camere sau ale Camerelor reunite) care pot fi supuse controlului Curții Constituționale sub aspectul domeniului în care au fost adoptate ori sub cel al caracterului normativ sau individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile de a fi supuse controlului de constituționalitate (*ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*). Așadar, în principiu, orice sesizare de neconstituționalitate care vizează asemenea hotărâri este *de plano* admisibilă.

În ceea ce privește hotărârile cu caracter individual adoptate de Parlament, Curtea a statuat mai întâi că instanța constituțională „nu se poate transforma într-un arbitru al conflictelor politice din Parlament, nu poate cenzura opțiunile politice majoritare ale parlamentarilor cu privire la acte juridice cu caracter individual și scop politic, având ca obiect numiri, alegeri sau validări în funcții, înlocuirea unei persoane cu alta, și nici nu are rolul unei instanțe de apel pentru soluționarea unor diferende sau neînțelegeri între persoane ce au calitatea de parlamentari” (a se vedea Decizia nr. 728 din 9 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 12 iulie 2012). Dar, a arătat Curtea, mai apoi, că aceste acte —

care izvorăsc din manifestări politice — îmbracă haina unor acte juridice: **hotărâri ale Parlamentului** care, chiar dacă au caracter individual, sunt susceptibile de a afecta valori, reguli sau principii constituționale dacă nu sunt adoptate cu respectarea procedurilor constituționale și regulamentare și, prin urmare, și ele pot constitui obiect al controlului de constituționalitate (a se vedea Decizia nr. 738 din 19 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 8 octombrie 2012, precum și Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012).

2. Apreciem că Hotărârea Senatului nr. 24/2012², care constituie — între altele — obiect al controlului de constituționalitate în prezentul dosar, deși are caracter individual, afectează/înfrânge valori și principii constituționale din cauza faptului că a fost adoptată fără respectarea procedurilor constituționale și regulamentare, contravenind astfel dispozițiilor art. 1 alin. 3 și 5, art. 21 alin. 1 și art. 24 din Constituție.

În ceea ce îi privește pe parlamentarii membri ai birourilor permanente, instituția revocării este menționată în art. 64 alin. (2) ultima teză din Constituție, potrivit căruia „*Membrii birourilor permanente pot fi revocați înainte de expirarea mandatului*”. Dispoziția constituțională citată a fost reluată și reglementată detaliat în fiecare dintre regulamentele celor două Camere³.

Prevederile din Regulamentul Senatului referitoare la condițiile și procedura revocării președintelui Senatului [art. 30 alin. (1) și (2)] au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005. Cum, de la data publicării numitei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, și până în prezent, Senatul nu a pus de acord cu Legea fundamentală prevederile regulamentare constatate ca neconstituționale prin decizia sus-menționată, **în prezent nu există o reglementare (reglamentară) referitoare la procedura și condițiile revocării președintelui Senatului.**

Dar, presimțind parcă lipsa de interes a Camerei Superioare a Parlamentului de a se conforma obligației stabilite prin dispozițiile art. 147 alin. (1) din Constituție, Curtea a reținut — în considerentele Deciziei nr. 601/2005 — următoarele:

„Statuând, prin dispozițiile art. 64 alin. (2) teza a patra, posibilitatea revocării membrilor birourilor permanente înainte de expirarea mandatului, Constituția lasă Parlamentului libertatea de a reglementa condițiile și procedurile în care poate avea loc revocarea, cu respectarea celorlalte principii constituționale și legale.

¹ Legea nr. 177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 4 octombrie 2010.

² Hotărârea Senatului nr. 24 din 3 iulie 2012 conține un singur articol prin care se dispune revocarea domnului Vasile Blaga din funcția de președinte al Senatului (a se vedea Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 4 iulie 2012).

³ A se vedea Regulamentul Senatului și Regulamentul Camerei Deputaților, iar pentru doctrină I. Vida în I. Muraru, E. S. Tănăsescu (coord.), Constituția României. Comentariu pe articole, Edit. „C. H. Beck”, București, 2008, p. 628—629.

Având în vedere că textul constituțional nu stabilește alte distincții decât cele cuprinse în art. 64, **revocarea unui membru al Biroului permanent înainte de expirarea mandatului se poate hotărî fie ca sancțiune juridică pentru încălcări grave ale ordinii de drept, fie pentru considerente independente de vinovăția acestuia în exercitarea atribuțiilor, cum ar fi pierderea sprijinului politic al grupului parlamentar care l-a propus** (subl. ns.).

Revocarea membrilor Biroului permanent, inclusiv a președintelui Senatului pentru încălcarea Constituției și a regulamentelor Parlamentului, se sprijină, în sens substanțial, pe dispozițiile art. 64 alin. (2) teza ultimă din Constituție, coroborate cu celelalte norme și principii care, stabilind obligativitatea respectării ordinii normative, instituie și răspunderea juridică pentru încălcarea Constituției și a regulamentelor parlamentare (subl. ns.).

Luând în considerare normele și principiile constituționale care fundamentează tragerea la răspundere juridică, Curtea Constituțională reține că și în cazul revocării unui membru al Biroului permanent al Senatului, cu titlu de sancțiune juridică, pentru încălcarea Constituției sau a regulamentelor parlamentare, este obligatorie respectarea normelor și principiilor inerente răspunderii juridice, prin instituirea cadrului procedural corespunzător de cercetare a faptelor imputate și a vinovăției membrului Biroului permanent a cărui revocare se propune și asigurarea exercitării dreptului acestuia de a dovedi netemeinicia acuzațiilor care i se aduc, adică de a se apăra". (subl. ns.)⁴

3. Într-adevăr, **revocarea este o sancțiune**, ea putându-se dispune — în cazul unui președinte al unei Camere a Parlamentului — fie în cazul săvârșirii de către respectiva

persoană, cu vinovăție, a unei fapte care antrenează răspunderea sa juridică (și, în temeiul acesteia, făptuitorul poate fi legalmente sancționat), fie atunci când președintele Camerei și-a pierdut sprijinul politic al grupului parlamentar care l-a propus și susținut⁵ (situație în care se poate vorbi despre o răspundere politică).

În cauza de față nu ne aflăm în niciuna dintre situațiile descrise mai sus. Revocarea președintelui Senatului s-a produs ca urmare a schimbării majorității parlamentare din Camera Superioară, prin voința respectivei majorități.

Împrejurarea că dispoziția constituțională [art. 64 alin. (2) ultima teză] referitoare la revocare nu este dezvoltată într-o reglementare corespunzătoare a Senatului⁶ nu poate să conducă la concluzia că revocarea președintelui Senatului se poate hotărî fără să existe o justificare, un motiv. În lipsa oricărei motivări și a indicării căii/modalității prin care președintele revocat se poate apăra, hotărârea analizată este vădit neconstituțională, întrucât încalcă valori și principii constituționale și nu ține seamă de considerentele — obligatorii⁷ — ale Deciziei nr. 601/2005 prezentate mai sus. În aceste condiții, este inacceptabil — din punct de vedere constituțional — ca revocarea președintelui unei Camere parlamentare să reprezintă exclusiv rezultatul unei demonstrații de forță (politică!) a unei majorități parlamentare conjuncturale⁸.

Pentru cele arătate mai sus, considerăm că se impunea admiterea sesizării formulate de Grupul parlamentar al Partidului Democrat-Liberal cu privire la Hotărârea Senatului nr. 24 din 3 iulie 2012 și constatarea neconstituționalității acesteia pentru că nesocotește dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5), art. 21 alin. (1) și art. 24 din Constituție și nu ține seamă de considerentele Deciziei nr. 601/2005 pronunțate de Curtea Constituțională.

Judecător,

prof. univ. dr. **Mircea Ștefan Minea**

⁴ Este remarcabil faptul că și potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, în limbajul general, uzual *a revoca* înseamnă a înlătura din funcție, a *destitui* dintr-o funcție publică, în baza unui drept legal, pe cineva care a fost numit printr-un act de guvernământ, iar — conform aceluiași dicționar — *a destitui* înseamnă a îndepărta (pe cineva) dintr-o funcție, a demite, a mazili, a scoate din funcțiune (o persoană) în semn de pedeapsă.

⁵ Amintim aici faptul că pierderea sprijinului politic al grupului parlamentar a constituit temeiul revocării domnului Adrian Năstase din funcția de președinte al Camerei Deputaților (în anul 2005) și a domnului Mircea Geoană din funcția de președinte al Senatului (în anul 2011).

⁶ Considerăm că, în lipsa unei reglementări infraconstituționale (cum este cazul în speța de față), sunt direct aplicabile regulile și principiile enunțate de Legea fundamentală.

⁷ Curtea Constituțională a subliniat, în repetate rânduri, că forța obligatorie care însoțește actele jurisdicționale ale Curții (deci, și deciziile!) se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină aceasta; prin urmare, atât dispozitivul, cât și considerentele deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, impunându-se cu aceeași forță tuturor subiecților de drept. Or, în situația prezentă (în care nu există o reglementare privitoare la condițiile și procedura revocării președintelui Senatului) ar fi fost cu atât mai mult necesar, chiar obligatoriu, să se țină seamă de considerentele deciziei menționate.

⁸ Prin sintagma „majoritate parlamentară conjuncturală” înțelegem o majoritate parlamentară care nu a rezultat în urma unor alegeri democratice.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.132/2011 privind modificarea anexei nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și transmiterea unor imobile proprietate publică a statului din administrarea Ministerului Justiției — Administrația Națională a Penitenciarelor — Penitenciarul Slobozia în administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, precum și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexele nr. 1 și 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2011 privind modificarea anexei nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și transmiterea unor imobile proprietate publică a statului din administrarea Ministerului Justiției — Administrația Națională a Penitenciarelor — Penitenciarul Slobozia în administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 817 din 18 noiembrie 2011, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. 1 — „Datele de identificare a bunurilor imobile aparținând domeniului public al statului aflate în administrarea Ministerului Justiției — Administrația Națională a Penitenciarelor — Penitenciarul Slobozia” se modifică următoarele poziții:

a) la poziția a 2-a, la imobilul având numărul MF: 154184, coloana a 9-a „Valoarea de inventar — lei —” se modifică și va avea următorul cuprins: „10.190.285,23”;

b) la poziția a 3-a, la imobilul având numărul MF: 155934, coloana a 9-a „Valoarea de inventar — lei —” se modifică și va avea următorul cuprins: „1.063.531,59”;

c) la poziția a 4-a, la imobilul având numărul MF: 155935, coloana a 9-a „Valoarea de inventar — lei —” se modifică și va avea următorul cuprins: „66.715.477,44”.

2. La anexa nr. 2 — „Datele de identificare a imobilelor proprietate publică a statului care se transmit din administrarea Ministerului Justiției — Administrația Națională a Penitenciarelor — Penitenciarul Slobozia în administrarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului” se modifică următoarele poziții:

a) la poziția a 2-a, la imobilul având numărul MF: 154184, coloana a 4-a „Valoarea de inventar (în lei)” se modifică și va avea următorul cuprins: „10.190.285,23”;

b) la poziția a 22-a, la imobilul având numărul MF: 155934, coloana a 4-a „Valoarea de inventar (în lei)” se modifică și va avea următorul cuprins: „1.063.531,59”;

c) la poziția a 23-a, la imobilul având numărul MF: 155935, coloana a 4-a „Valoarea de inventar (în lei)” se modifică și va avea următorul cuprins: „66.715.477,44”.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Eduard Hellvig
p. Ministrul justiției,
Florin Aurel Moțiu,
secretar de stat
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 2 alin. (2) și al art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, al art. 2¹ din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și al Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar și a elementelor-cadru de descriere tehnică ale imobilului din domeniul public al statului, aflat în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, prin Instituția Prefectului Județului Brăila, înregistrat la poziția M.F.P. nr. 114.130, din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Administrației și Internelor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU,
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Mircea Dușa
Ministrul delegat pentru administrație,
Radu Stroe
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 24 octombrie 2012.
Nr. 1.046.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Administrației și Internelor — Instituția Prefectului Județului Brăila, ale cărui valoare de inventar și elemente-cadru de descriere tehnică se modifică

Nr. de inventar M.F.P. și codul de clasificare	Tipul bunului, denumirea și adresa	Valoarea de inventar actualizată — lei —	Situția juridică		Elementele-cadru de descriere tehnică
			Baza legală a majorării valorii de inventar	În administrare/concesiune C.U.I.	
114.130 8.29.13	Imobil — palat administrativ, România, județul Brăila, MRJ Brăila, Piața Independenței nr. 1	12.836.971,02	Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, cu modificările și completările ulterioare	În administrarea Ministerului Administrației și Internelor, prin Instituția Prefectului Județului Brăila, conform Hotărârii Guvernului nr. 706/1994 C.U.I. 4205637	Suprafața construită la sol — 1.980 mp Suprafața desfășurată — 9.051 mp, din care: — 5.655 mp (P+5) — 3.396 mp (P+4) Suprafața terenului — 6.492 mp Pereți portanți din cărămidă, planșee din beton CF 37536

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

**privind aprobarea efectuării unei tranzacții pe piețele externe de capital
în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat, pe termen mediu, „Medium Term Notes”
printr-o emisiune de obligațiuni denominată în euro, în sumă de minimum 500 milioane euro
și maximum 1,5 miliarde euro, cu o scadență de minimum 7 ani,
și desemnarea administratorilor tranzacției**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, al prevederilor pct. 4.1.a), b) 2 pct. 5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și al prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat, pe termen mediu, „Medium Term Notes”,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă efectuarea unei tranzacții pe piețele externe de capital în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat, pe termen mediu, „Medium Term Notes” prin contractarea de către Ministerul Finanțelor Publice a unui împrumut sub forma unei emisiuni de obligațiuni denominate în euro, în sumă de minimum 500 milioane euro și maximum 1,5 miliarde euro, cu o scadență de minimum 7 ani, denumită în continuare *emisiune*, suma finală, maturitatea, dobânda, precum și toți ceilalți termeni și toate celelalte condiții financiare urmând să fie stabilite la momentul lansării emisiunii, în funcție de condițiile de piață.

Art. 2. — Lansarea emisiunii este administrată de către Barclays, Citibank, HSBC și Deutsche Bank, având calitatea de intermediari ai tranzacției.

Art. 3. — Suma aferentă emisiunii se virează în contul de valută deschis pe numele Ministerului Finanțelor Publice la Banca Națională a României și se utilizează pe măsura necesităților de finanțare a deficitului bugetar și de refinanțare a datoriei publice guvernamentale, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare.

Art. 4. — Plata serviciului datoriei publice aferentă emisiunii se asigură conform legislației în vigoare privind datoria publică.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 30 octombrie 2012.

Nr. 1.422

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN**pentru stabilirea valorii nominale indexate a unui tichet de masă pentru semestrul II al anului 2012**

Având în vedere prevederile:

- Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2007 pentru completarea art. 3 din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, aprobată prin Legea nr. 154/2007;
 - Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2006 pentru completarea art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2005 privind unele măsuri de natură fiscală și financiară pentru punerea în aplicare a Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, aprobată prin Legea nr. 187/2006;
 - Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 121/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative;
 - art. 31 din Normele de aplicare a Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 5/1999, cu modificările ulterioare,
- în baza art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei și protecției sociale emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru semestrul II al anului 2012, începând cu luna noiembrie, valoarea nominală a unui tichet de masă, stabilită potrivit prevederilor art. 31 din Normele de aplicare a Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 5/1999, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2006 pentru completarea art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2005 privind unele măsuri de natură fiscală și financiară pentru punerea în aplicare a Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale,

aprobată prin Legea nr. 187/2006, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2007 pentru completarea art. 3 din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, aprobată prin Legea nr. 154/2007, și ale art. I din Ordonanța de urgență nr. 121/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative, este de 9 lei.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Georgeta Bratu,
secretar de statBucurești, 25 octombrie 2012.
Nr. 2.722.

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN**privind stabilirea valorii sumei lunare indexate care se acordă sub formă de tichete de creșă pentru semestrul II al anului 2012**

Având în vedere prevederile:

- Legii nr. 193/2006 privind acordarea tichetelor cadou și a tichetelor de creșă, cu modificările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 1.317/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 193/2006 privind acordarea tichetelor cadou și a tichetelor de creșă,
- în baza art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei și protecției sociale emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru semestrul II al anului 2012, începând cu luna noiembrie, valoarea sumei lunare care se acordă sub formă de tichete de creșă, stabilită potrivit prevederilor pct. 6.1 și 6.3 din Normele metodologice de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 193/2006 privind acordarea tichetelor cadou și a tichetelor

de creșă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.317/2006, este de 400 lei.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Georgeta Bratu,
secretar de statBucurești, 25 octombrie 2012.
Nr. 2.723.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

